

2019-10-29 Zo maar een zaterdag bij HDS

Ik moet het van de dokter en mijn vrouw rustig aan doen, ook bij HDS. Dus ik ben zo af en toe op de club. Die keren dat ik er in de afgelopen weken was, heb ik uiteenlopende misschien wat ongewone ervaringen en indrukken opgedaan. Een paar daarvan wil ik met jullie delen want ook dit is HDS!

Mijn eerste ervaring was van een zaterdag dat Gerard er niet was. Op zich al ongewoon dat Gerard er niet is maar hij had een goed excuus want hij had een feestje van Joke en hemzelf. Terwijl ik onder het genot van een kopje koffie in de kantine met Benno stond te praten over de bezuinigingen op het leger, kwam een Oma naar ons toe, ze vroeg vriendelijk om hulp. Deze Oma is bij HDS een goede bekende. We kennen haar als een trouw supporter bij de wedstrijden van haar kleinzoon. Weer of geen weer Oma is al jaren van de partij. Het is een Oma waarvoor je graag een mooi Sinterklaasgedicht zou willen schrijven. Ze had nu pech want ze was op de Wildbaan met haar auto op een paar Leersumse keien gestrand die in het hoge gras langs de weg lagen. Omdat Benno bardienst had, ben ik met Oma en haar hulpvraag naar de kamer van het wedstrijdsecretariaat gegaan. Daar zat Marga en die weet van wanten zoals we weten. Het zag er al vrij snel naar uit dat de ANWB en de autoverzekering van Oma een beroep deden op onze zelfwerkzaamheid. Daarom ben ik even naar Oma's auto toe gelopen. Denkend aan het gezegde dat vele handen licht werk maken en dat je door samenwerking hogerop komt, deed ik vervolgens een beroep op een paar stevige supporters langs de lijn om de auto van Oma van de keien af te tillen. De een had het in zijn rug, de ander verkeerde schoenen aan en weer een ander verwees me naar Hoogenraad. Roselinda die op het punt stond om een wedstrijd te gaan fluiten, bood uitkomst. Kennelijk onder de indruk van de knellende hulpvraag van Oma en inmiddels ook die van mij, deed ze de suggestie om Lex in te schakelen. Ik zal jullie besparen op welk een professionele wijze Lex te werk ging, echt top! Niet veel later zat Oma dankbaar en zichtbaar opgelucht weer achter het stuur op weg naar huis. Ik denk niet dat ze dit keer heeft kunnen genieten van de wedstrijd van haar kleinzoon. Ik trouwens ook niet maar dat terzijde. Dit was mijn eerste wat ongewone kennismaking met HDS in het nieuwe seizoen. Ik vertelde thuis dat ik het rustig aan had gedaan.

Een andere keer op een zaterdagmorgen meldde Gerard doodnuchter dat er die morgen een koe bij de ingang van HDS liep. Nadat hij als wedstrijdsecretaris het zaterdagbedrijfje had opgestart, was hij nog even naar buiten gegaan. Hij zag de koe niet meer. Ook al heb ik het niet tegen Gerard gezegd maar als je mij vertelt dat er een koe op de weg loopt, gaan alle sirenes in mij af. Dat heeft alles te maken met mijn verleden. Vanuit mijn jeugd weet ik me nog goed te herinneren dat het hele dorp op stelten stond als er een koe los liep. De bakker en zijn vrouw, de slager, de dominee, de vrouw van de bankier, je kunt het zo gek niet prakkiseren, iedereen 'vloog' naar buiten om de koe van zijn dwaalpad af te brengen. De dienstdoende agent - toen nog op de fiets- bracht de koe samen met de eigenaar weer naar de wei terug. Gerard had absoluut geen last van dit soort jeugdtrauma's, hij dacht bij zichzelf "O een koe, prima maar eerst HDS". Ik vertelde thuis dat Gerard het rustig aan had gedaan.

En dan mijn derde indruk, het vernieuwde interieur van HDS. Onmiddellijk bij binnenkomst in de hal beneden zag ik niet alleen een stel HDS-ers op de foto boven me in de lucht hangen, het wit en grijs domineerde. Toevallig was Joost met een rondleiding bezig. Hij liet vol trots de bestuurskamer zien. Ik moet eerlijk zeggen dat die er piekfijn uitzag ook al zijn de muren aan de kale kant. Design noemen ze dat. Daar kan Lammert zondags de bobo's van de tegenpartij met een gerust hart ontvangen. Om in harmonie te blijven met de stijl van het nieuwe interieur moet hij wel zijn zondagse pak- als het kan grijs- aantrekken. Ik ben overigens benieuwd naar de ervaringen met de lunches en de teambesprekingen in deze sjeke ambiance. Misschien gaat er een impuls van uit op de prestaties van de teams. Ook de nieuwe inrichting van de kantine mag er zijn. Qua kleurstelling wat aan de sombere kant maar daar kan een likje rood-wit snel verandering in brengen.

Ik wil nog wel een kanttekening plaatsen bij deze metamorfose. De foto's in de hal beneden zijn verdwenen. Ik hoop niet dat ze op weg zijn naar een plaats waar ze niet thuis horen. Voor alle duidelijkheid, het zijn foto's van vroegere kampioensteams met onder andere Wim, Hes, Hans, John, Valentijn, Jan en Arie. Stuk voor stuk mensen die in het verleden hun steentje hebben bijgedragen aan de club zoals we die nu kennen. Ook al hangt dit stukje historisch bewustzijn van de club niet meer aan de muur, het mag zeker niet verdwijnen. Daarom wil ik een actie starten voor het behoud van dit erfgoed. Het verdient een plekje in de nieuwe bestuurskamer! Maak er bijvoorbeeld een mooie collage van en hang die op aan de strak witte muren. Geloof me, het wordt een uniek en waardevol plaatje dat prima bij het nieuwe design past. Als je je steun voor deze actie wilt betuigen dan kan dat, meldt het even bij me. Hou er wel rekening mee dat ik het nog een beetje rustig aan doe.

Tot zover mijn eerste indrukken en ervaringen bij onze club in de afgelopen tijd. De volgende keer wil ik het weer over voetballen hebben .

Klaas van Eldik